

41071

LAPPLAND

Vilhelmina

KRISTOFFERSSON, Elsa

Utskrift och översättning av
ULMA - band, nummer okänt.

Talare: Elisabet Stimmerbom.

Insp. 1953 i Jokkmokk.

Sydsamiska.

18 bl. A4

DFU 41071

Utskrift av inspelning på sydsamiska från Vilhelmina socken, Lappland.

Arkivnummer: ULMA Bd, nummer okänt
Talare: Elisabet Stinnerbom
Intervjuare: Israel Ruong
Inspelningsår: 1953
Utskrivare: Elsa Kristoffersson
Utskrivningsår: 1976
Anmärkningar: Kontrollerad av Rune Västerlund

T E X TLapska. Lappland, Vilhelmina snULMA Bd

Inspelat i Jokkmokk 1953. I. Ruong.

Elisabet Stinnerbom.

Duvležh supc(e)steh guktie háldie-ealuoh čiegerinie.

00

ES Duvležeh almežh (- - -) ^{bruvk-...} supc(e)stin¹, atte háldie-ealuoh lin (- - -) čiegerinie¹ moarujstie, buvizij moarujstie. Soamies bálien lij akte gæll'eskužže ná jenj'h buvzeh udn'^{eh}i. Men dállie noage jábieh šiddin¹: lubmes dálvie čuögie jih bijveles, bákkes giesie jih čakče gállieh reäjnuoh jenj'eh² (^{vuorenjesh} ^{vuorojnjesh} ^{vuorenjesh}) gutt'eh bávvežin doakkieh barre. Dah ald(e)se buvzh rakte nákkelin. ^{Guden} Gutte dle miŋŋ'ems buvzeb læg'i, dállie dâjdie moarujde váldá jih guaddá soamies gáldejisse, ažži biejedh disse. Duvležh almežh gieččh bruvkin¹ gájkide moarujde bröv'edh gáldijse biejedh. Dállie (- - -) /vienth/ jækk'in atth dah háldieh šiddeme guh-e buör'ebh sijjij vuöstie. Dállie sámiej vuöstie gusse oážžuojin¹ buvzide sijjiste. ^{Guden} Gujten /= gujthannje/ ažži ... Guden dállie biejedh dâjdie moarujde dânnie gáldejisse dállie gávlá nágene jeattá: "Váldieh moarujde liccemoarujde die giedsne átnáh, jih giemerdeh b'ússegse jih dlea guvk'ed(e)h dâjnie duv gieddien sijse. Men dab máb guvleh állieh guh máb veardášh boastude utan barre guvk'ed(e)h jih dlea ažž(e)h vazz'edh dan gieddien, gieddieráddán sijse, jillieráddán, jih dállie čoažžed(e)h dâsnie guss(e)ge guvleh áj jou guh ditte buv- ... ealuo lea boademe dan gieddien sijse." Ditte gæll'eskužže darjuoj guktie ... guktie ditte áde supc(e)stije jett'ij. Væld'ij bössegeb jih giemerdi. Jih dállie ælg'ij guvkierden. Ánežij dlea gávlá guktie ealuo boadá. Gávlá guktie krájá, miesieh roavgejin jih álduoh. Já barre gujt guvk'edeh jih guvk'edeh. Dállie böd'in dan gieddien sijse. Men guden čoažžeme lea užže ... užže stundežeb, gávlá (- - -) guktie buv- ... guktie jenj'eh buvzeh boadieh dun gieddien sijse, dlea

Kopia från Dialekt- och folkminnesarkivet, Uppsala.
Får ej utan tillstånd överlämnas, publiceras eller nyttjas kommersiellt.

T E X T

ULMA Bd , forts.

ížž-annje buöktieh čoažžudh jih dâllie ži áanneži járráldidh
(jih) veardašidh máb dlea vuajná suv duög'esne. Dâllie ij leah
annje gájkeh hinn'eme boadedh dan gieddien sijse, utan ná
párte lij álkene annje. Guden dâllie väjlattá dâllie ditte
párte roamuoj boastude. Dâllie völkij, dâllie barre bätš'ij
lækk'ene. - - -

Jih ditte ^{ealu} ~~sluo~~ lij dan gæll'eskužžen mierkesne gájke- ...
gájke duvne.

10

↑ Det ljud som här tecknats n låter som ett m.

Ö V E R S Ä T T N I N GLapska. Lappland, Vilhelmina snULMA Bd

Inspelat i Jokkmokk 1953. I. Ruong.

Elisabet Stinnerbom.

Forna tiders människor berättar huru håldie-hjordar /upp-
står/ på uppbetat land.

ES Fornas tiders ^{människor} bruk-... berättade att håldie-hjordar på upp-
betat land uppstod (blev) av renben. En gång var det en karl
som ägde så många renar. Men då så blev det dåliga år: snörik
vinter, isflen och varm, het ~~och~~ sommar och höst, mycken ofred
(för vilddjur), många rovdjur som bara dödade delar av ren-
hjordan. Hans renar tog rakt alldeles slut. När han slaktade
sinsista ren så tar han då benen och bär dem till en kall-
källa, och skulle lägga dem i den. Fornas tiders människor bru-
kade nämligen alla ben försöka lägga (ben) i källor. Då trodde
de att håldieh skulle bli /eg. blivit/ mera godsinnade mot dem.
Då blev de så mot samerna, när de fick renarna från dem. När
han så skulle lägga de där benen i kall-källan så då hör han
att någon säger: "Tag benen, ryggkotorna, som du har i
handen och bind ihop dem med en vidja lock-ropar sen i din
hand.) Men det som du hör (Men om du hör något), så titta inte
tillbaka, utan bara lockropa och så skall du gå in i rengärdet,
till sidan av gärdet, till södra sidan. Och då skall du stå
där tills du också hör att renhjorden har kommit in i gärdet."
Gubben gjorde som den där (obekanta) talaren sade. Han tog
vidjor och band ihop, och så började han ropa. Om en liten
stund, så hör han hur en renhjorden kommer. Han hör hur ren-
hjorden låter, kalvarna grymtade och renkorna. Ja han bara
ropade och ropade. Då kom den in i rengärdet. Då han hade stått
en liten stund, så hör han hur många renar kommer in i gärdet.
Då

Ö V E R S Ä T T N I N G

ULMA Bd , forts.

förmår han att stå stilla, och då skulle han vända sig om en smula och se efter vad han såg (kunde se) bakom sig. Då hade inte allt (alla renarna) hunnit komma in i gårdet, utan någon del var ännu ute. När han då tittade sig om, så vände den där delen tillbaka. Då for den och stannade bara med hälften. - - - - -

Och den hjorden var (märkt med) gubbens märke helt och hållet (alltsammans).

(10)

"Nájdán och äskguden"

DFU 41071

5

5

10

Soámies ájgien lin gók'te gaelleskužžeh gutt'eh árru/jin

Čoank'sne soámies goad'sne. Ditte akte lij noájdie jih ditte mubbie

lij kristn'ešávvá gaelleskužže. Jih giesie lij. Dle soámies

iekk'eden dle ditte noájdieájjá škibžájá. Annežij dállie

ditte mubbie ájjá gávlá ^{duvkh?} dyvkh (doekh) guktie boážieh

jill'ede. guvlij jill'ene jih-e lea guvlij guh boážieh likk'ebse

jih likk'ebse jih jiermestállá mah ažžh dah-is. Dállie

mujtiejájja: ph eah leä gujth leä nán vuonekeh gutteh boádieh

hiergiej-gujmie. Annežij dállie nágene dab ukseb rippeste

annežij jih dállie buarástáttá :

Buörie iekk'ede, A'neš Uvšá

Buörie i iekk'ede " "

Buörie iekk'ede " "

Dan noajdien nymme lih A'neš Uvšá. Dállie ditte,

ditte noajdie lugniejájja oajjieb anneži, dle áj jeatta:

Jasá, dálláh dálláh boadieh lea. Dállie ditte, ditte friske

ájjá vuajná guktie algieh-hae smáve, unne ~~karbesx~~ čaapp's

almežeh boadieh ^{(---) dan} ^{(jik)...} dun goadien sijse, men vážžieh gujth dun

mubbien bealán, dan bealán gujth, gusnie ditte noajdie lea

vealášén. Dah is dan jijnj'esh lin, evr'e dieve,

dieve šiddij. Jih dállie soámies aelg'in čikkedámmán

dan škiebže ájján nill'e.

Men ^{...cc} gut ^{-d-} men ⁿ guten die aelg'ij ^č bijjiesse čikk'edammán,
 dállie giedijne nákkete ^{d?} jih jeattá : Állieh ^{||} ^{die} guh ^{||} muv
 vájmuon náll'e ~~čikk'edammán~~ čikk'edeh " Dállie dan

lg Jijnj'esh šiddin dállie aelg'ij ^a in boad'emen ^{dun} dan mubbien

bealán áj gusnie ditte mubbie ájjá čikk'edij. Dállie ditte ...

dállie vaeld'i gárjáb, gusnie lea kruosse ^{biejje} jih die ^{le} biejjie dab dan
 lojdse dan uksen goajguo.

la Dálláh fuäppán šiddin ruottestidh [?] dástie jih dun bealán,
 Men dállie ^{dun} jenj'e šiddin die guktie tröl'in dab ájáb

jih dállie aelg'ij ~~bieggemen~~ vuojnasseb gies'edh.

Dállie aelg'ije bieggemen ^ž jäh rájremen jih gaskemen.

Stort č Jah dan fá... beaggá ^{dam} ~~ditte~~ goadie-jállán, ^{ditte} čoažžudh .

Men gutt'en ^{guden} dállie lea dab minn'ems vuojneseb geaseme, dállie

evr'e loažžie ^{šiddeme?} šiddeme. Die biejjie guagá jih baddh evr'e

šáven.

(19) Rájrie vezz'ij dab ^{ij} jež'ese svájneseb suv goajguo.

Anners Olsson

Berättelsen om nåjden Anneš Uvšá

En gång var det två gubbar, som bodde

tillsammans i en kåta. Den ene var nåjd och den andre

var en kristen gubbe. Och det var sommar. Och en kväll

så blev nåjdgubben sjuk. Om en liten stund, så hör

den andre gubben ^{Gjällror} skäller som kommer

väster ifrån. Det hördes i väster och så hörde han hur de kommer

närmare och närmare och han funderade vad de skulle vara. Då

kom han ihåg: "Oh, inte är det ^{väl} några bönder, som kommer

med hästar." Om en liten stund så öppnar någon dörren

en smula. Och så hälsar han ^{dem}.

God afton ~~Annes Uvša~~ ^{Anders Olsson}

" " " "

" " " "

Nåjdens namn var Anders Olsson. Då lyfte nåjden

huvudet en smula och så sade han;

Jaså ^{de} ~~de~~ ^{nu} kommer strax, strax. Då ser den friske

gubben hur ~~som~~ små, små svarta människor börjar

komma in i kåtan. Men de går ju på den andra sidan,

på den sidan där nåjden låg. De var så många.

Det blev alldeles ^{fullt} fullt, Och så började några sitta på

den sjuke gubben. Men när de så ...

Men när de så började sitta högre upp,

så föser han bort dem med handen, ^{och} ~~och så~~ säger han: Sitt då

inte på mitt hjärta!" Då blev de så många och så började

de då komma på den andra sidan, ^{och} också där den andre gubben ^{satt} ~~sitter~~.

Då tog han en bok, där det var ett kors och så lade han den på golvet
in emot dörren.

Då fick de ~~de~~ bråttom att springa därifrån och till den

andra sidan. Men då blev de så många som

gubben, och då började han dra andan.

Då började det att blåsa och åska och blixtra. Och så

blåser det så ^{färligt} fa.. över den där kåtan (så att den knappt kan) stå.

Men när han så har dragit det sista andedraget, så hade det

blivit alldeles ~~vindstilla~~ lungt. Så sken solen ~~kupp~~

och visst blev alldeles tyst.

Åskan hämtade ^{hans} ~~den egna~~ drängen till (sig) ^{eller:} honom ~~hennes~~.

Men när de så började sitta högre upp,

så föser han bort dem med handen ^{och} ~~och så~~ säger ~~han~~: Sitt då

inte på mitt hjärta ^f " " Då blev de så många och så började

de då komma på den andra sidan ^{och} också där den andre gubben ^{sitt} sitter.

Då tog han en bok, där det var ett kors och så lade han den på golvet
in emot dörren.

Då fick de ~~de~~ bråttom att springa därifrån och till den

andra sidan. Men då blev de så många som

gubben, och då började han dra andan.

Då började det att blåsa och åska och blixtra. Och så

blåser det så ^{färligt} fa.. över den där kåtan (så att den knappt kan) stå.

Men när han så har dragit det sista andedraget, så hade det

blivit alldeles ~~vindstilla~~ lungt. Så sken solen ~~kupp~~

och visst blev alldeles tyst.

Åskan hämtade ^{hans} ~~den egna~~ drängen till (sig) ^{eller:} honom ~~hennes~~.

T E X TLapska. Lappland, Vilhelmina snULMA Bd

Inspelat i Jokkmokk 1953. I. Ruong.

Elisabet Stinnerbom.

Duvležeh supc(e)steh Nâkkuorgörnjen jih dah ald(e)se velg's
kluvse šiele-buvzij bijre.

ES Nâkkuorgörnjen lij sturre noajdie gutte veasuoj Vualžeren soagnesne Máresvallie ... Máresvall'esne. Nâkkuorgörnjen lea sturre noajdie jih mätt'ij dâ- ... dârjudh næstán, næst- ... (gá-) ... næstán mann-is dâjrieh, já gájkeb. Soamies ájgien dâllie dah ald(e)se Jubm'eleh sijtin¹⁾ (lea) dab ald(e)se sturre kluvse stáijnáb. Ditte sturre ... ditte kluvse stáijná lij (- - -) ald(e)se bôr'ems vuõj'eme-buv- ... roan- ... roanžuo. Dah stáijnáh jih huv roanžuo ditte næstán huv-e miŋŋ'eles buvzeh áj, seammá ájgien. Men Nâkkuorgörnjen ižž'ij sijth vád'd'edh dab. Dâllie jiermestállá gukt'ž-ännje dârjudh. Jis lij buõktieteme d- ... dâjtie jubmielidie gukt a- ... a- ... guktie nán ... gukt akth ... (dârjudh) Jubmiel(is) gukt akth ... já dârjudh nimitie, dârjudh guktie jeažáh buvzeb váld'edh ižž'-ea (- - -) ditte (- - -) ald(e)se kluvse. Dâllie májtije gukt žá dârjudh. Akteb kluvse-duõljieb guh udnij sen ávdesne. Dâllie vâzz'ij dâj buvzij goajguo jih dâllie váld'ij akteb buv- ... læg'ij akteb buvzeb, jih dâllie lejretij dab dan šielesájján. Jih dâllie læg'ij dâsnie. Jih dâllie biejjij dab ježe kluvse-duõljieb bijre dab buvzeb. Jih dâllie ... Jih dâllie nimitie læg'ij (- - -) (ežžij) læg'emen dab buvzeb. Men dânnie iekk'eden guden žá dle vuõšsedh, guden kruvteb dle ži cegg'-eme jih ažži vuõšsedh dâjtie beargide, dâllie dah ald(e)se loavdegeh álgieh luggesämmán máje barre evr'e loažžie. Vojnuve presis guh nán almeže čoazžuoj álkune jih lugŋij dâjtie. Dâllie Nâkkuorgörnjen árv'edij dâllie ij Leah guh vielie stárán. Dâllie vázzá ulgese, dâllie vuájna guktie ditte ald(e)se kluvse stáijná boadá minnene, men vojnuo pre- ... vojnuo presis guh ij Leah annje vuõjnieh-gänná. Minnije giergij vuõstie jih stom-

T E X T

ULMA Bd , forts.

Inspelat i Jokkmokk 1953. I. Ruong.

Elisabet Stinnerbom.

pij vuöstie, jih gujt Nâkkuorgörnj'e boadá likke dle vuäjná
hujt-an atte cälmetiedamme lij. Dällie guh čuorij váld'edh
jih læg'edh (ändå) jih vâdd'edh dab aldese kluvseb dâjtie
Jubmielijdie.

Dättie ájg'ste dah kluvsh Leah váldá smarres buvzeh šäddeme
Gáduoh (ij^{ij} leä) dâjrieh góbbh vuölkieh. Mâjtie âzzieh dah
jubm'elh dah gu^dte bâksieh váldieh jih eah vielie giččh jih
jiettieh ih-ge sijth^{ch} utn'e dâjtie.

(32)

1) Det ljud som här tecknats n låter som ett m.

Ö V E R S Ä T T N I N GLapska. Lappland, Vilhelmina snULMA Bd

Inspelat i Jokkmokk 1953. I. Ruong.

Elisabet Stinnerbom.

Forna tiders människor berättar om Nåkkuorgörn'jes ^{grä}vita och ^{hel}grävita offerrenar.

ES Nåkkuorgörn'je var en stor nåjd, som bodde i Vilhelmina socken Marsfjället ... i Marsfjället. Nåkkuorgörn'je var en stor nåjd och kunde gö- ... göra nästan ... näst- ... nästan jag vet inte, ja allt. En gång, så ville hans gudar ha hans stora ^{helgrävita} gallrenko. Det där stora ... den där ^{hel}grävita gallrenkon var hans bästa körren. De där gallrenkorna och de där renoxarna, det var nästan som honrenar på samma gång. Men Nåkkuorgörn'je ville inte ge /bort/ den. Och så funderade han hur han skulle göra. Om han hade skaffat fram den till gudarna som någon enda ... som den ... ja göra ... så göra som att ta en annan ren och inte hans egen ^{hel}grävita. Så kom han ihåg hur han skulle göra. Han hade ju ett ^{hel}grävitt renskinn sedan förut. Så gick han till renarna och så tog han en re- ... slaktade en ren och så ledde han den till offerstället. Och så slaktade han den där. Och så lade han sin ^{hel}grävita fäll omkring den där renen. Och så ... Och så när han skulle börja att slakta renen.

Men den kvällen, när han skulle koka och när han hade hängt upp en gryta och skulle koka köttet, så började hans tältdukar lyfta sig, fastän det var bara alldeles lugnt. Det såg ut precis som om någon människa stod utanför och lyfte dem. Då anade Nåkkuorgörn'je, att det inte mera (längre) stod rätt till. Så går han ut, och då ser han att det var hans ^{hel}grävita rengallko som kom gående, men det såg ut som om hon inte alls såg. Hon gick emot stenar och

Ö V E R S Ä T T N I N G

ULMA Bd , forts.

Inspelat i Jokkmokk 1953. I. Ruong.

Elisabet Stinnerbom.

mot stubbar, och så när Nâkkourgörnj'e kom nära, så såg han, att hon sannerligen var blind. Då måste han ta och slakta "ändå" och giva sin egen ^{mel}grävita /rengallko/ åt gudarna.

Från den tiden har ^{mel}grävita renar blivit väldigt kortlivade renar. De går vilse och man vet inte vart de far. Kanske gudarna tar dem och säger inte mer.

Översättning:

Nakkuorgörnj'e, Marsfjällets stome nåjd hade ett.... *reumärke*

nåjderna borde ^{...} han borde ha något märke, så att

människorna skulle se att också de var nåjder sådana som

kom
kunde göra och ser mera än ~~de~~ andra människorna.

En kväll, natt var det visst, då hör han att någon ropar

att han skall gå ut ur kåtan och lyfta sina ögon upp mot

himlen. Nakkuorgörnj'e kom ut och tittade upp mot himlen

Då ^{ser du,} ~~såg han att det~~ ^{det} var alldeles klart. ^{några} Inte en enda

^{als} moln såg han, ^{och nog} ~~fastän~~ ^(det en) det var alldeles mörkt ~~en~~ vinter ~~natt,~~

då ingenting annat syntes än ^{en hop} stor ^a stjärner.

Och då hör han att någon säger: "det här som du ser nu

det skall bli ditt märke. Och din släkt skall detta märke

^{du} bära i ett bälte.

Från den ^{tiden} började samerna ha ^{stjärnbälten.}

^{De} stjärnorna var, ^{... Sömliga} av silver och somliga var av mässing,

och ännu finner man sådana.

Guden jámie-ráddie lea váld'eme Nákkuorgörnj'en gammáb.

Nákkuorgörnj'e lij váldá stuorre noajdie, jih dan veäkseke

lij ditte Nákkuorgörnj'e atte jámie-ráddie áj čuorij

billedh sadneste. Men soamies ájgien lij jámie-ráddie

~~á~~ váld'eme bikseme dab ald(e)se gammáb, Men Nákkuorgörnj'e

ušš'edij; ^{114h} an no gujt žeb manne váld'edh boastude jámie-

ráddeste dab ^Dmur gammáb. dállie jeattá ditte jež'se

fölk'ide, atte iekkéds-biejjen, gusse ^{örke a}urke gáččá dun

goadien bielieb duagán, dállie ži dle vázz'edh jih nuoledh

dab gier'eeb, ^{gusnie ditte jámes lea. ážžá loálgie} jih dállie völg'ij jámie-ráddien lándese.

Gukkies lij ditte geájnuo dákkuo. Stuorre ^{skoageh}stuorre

vuómieh, stuorre jávrieh jih jeanuoh, váldá stuorre

čázieh, ^{giengales}giengales čázieh máb čuorij gál'edh, ^Gguden dle

lij fealádemme jih fealádemme, dállie boadá soamies

lándese, ⁶gusnie várieh lin jilleh, jilleh an

Máresvállie jih ^{Guh}jillebh gájkh várieh, májdie lij

Nákkuorgörnj'e vuajname. Dah várieh lin ^{Soávd'sne}Sovtsae

Rikt'i giesie-lande ^ustuorre ealpe. Jih dah vuómieh

lin burfieh dan gukkies burfieh Nákkuorgörnj'e

^{ponesis}prešis guh ^{lubmesne}lubmeb ^dlubmese vázzá. Dállie böt'i

soamies ^fjilliegen náltie, dállie vuajná dab dah

goadieh

Dällie árvede; ^D dásnie lea guh die ditte jámieráddien

sijte. ^G gaskuoh dab sijteb lea akte stuorre goadie.

Dällie jámieráddieh ^d dájrieh atte ^{ditte lea} dásnie lea guth.

ditte gammá. ^G guden ^d böt'i likke dáj goadie j die

stuorre bienje boadé ^{lára} lárá. Men Nákkuorgörnjé ^(beäre)

börgežeb udnij buogesne. (Jih ~~dällie ruottestij~~ jih

hinne'ij ~~dun goadien goajguo, dan~~)

jih biksij jih slaer'ij, ^{dan} ~~dan~~ bienjese. Jih dällie

ruottestij jih hinn'ij ^{dan} ~~dun~~ goadien goajguo, (den (loavdeh)

goadien, stuorre loavdeh-goadien goajguo,) jih biksij

rabdebdástie ^A dástie loavdegistie, ^L Augnestij. Dällie Die

fikk'elij dab gammebab vuohtijstie. Jih caegg'stij

men barre bielieráddese. Dällie čuorij luójt'edh.

^{izz-änje} ~~izz-änje~~ fikk'h ulgse gánná Dällie ^{guden ditte} Nákkuorgörnjé

fuk'ste. Dällie gicc'ije dab ježe ^{je} fuölgieb. Jeatta.

Ar, gukkie diejje máttede

oajaldiediedh

oajaldattedh maab manne jeattaib

jeastamme diejje. if leah guj't

diejjech nooleme dab gierčseb

ditte jámieše izz-änje buoktieth

čuöččiel gánna. Jih die Nakkorg

izz-änje fikkek. jeäse gámma

boastuode.

När dödsriket hade tagit Näckuor-
görnjes gummarna.

Näckuorgörnj'e var en väldigt stor
näjd och så stark (= mättig), att döds-
riket också ^{märkte} brukade honom. Men en
gång hade dödsriket tagit, gripit
hans (egen) gummarna. Men Näckuor-
görnje tänkte: "Å, nog skall jag väl
ta tillbaka min gummarna tillbaka
från dödsriket." Så säger han till
sitt husfolk, att på aftonen, när
skuggan faller bakom halva kätan,
då skulle han gå och ta loss släden
där den döda (kroppen) var. Och så
for han till dödsrikets land. Läng
var vägen dit. Stora skogar och skog-
trädsk, stora tjöar och älvar, väldigt
stora vatten, djupa vatten, som man
måste vada över. När han så hade
färdats och färdats så kommer han
till ett land, där fjällen var höga,
högre än Marsfjället och högre (än)
alla fjäll, som Näckuorgörnje hade
sett. De fjällen var i Busendalen
(i Norge), ett riktigt sommarland,
och hans hjord stor. Det där skogstrak-
terna var frukt av vullavars, så länge
vullavar, att Näckuorgörnje gick pre-
cis som i snö. Så kom han ner från
en höjd. Då såg han kätan. Då tänkte
han: "Där är nog dödsrikets läger.
Mitt i läget är en stor keta. Där vet
invånarna i dödsriket ⁽²⁾ att där är nog gummarna. När
man kom nära kätorna, så kom en stor

Den där släden skulle

kunde onskande. Men Näckuorgörnj'e
 ett litet köttstycke i barnen. Och han
 tog och kastade den åt hunden. Och
 då sprang han och kom fram till kätan,
 till lättkätan, till den stora lättkä-
 tatan och tog? snöret? från den,
 från lättduken. Den lyfte sig.
 Då fick han tag i gubben i håret.
 Och då drog han, men bara åt ena
 sidan. Då måste han släppa. Och
 han fick inte ut (hemme). Då
 kom Näckuorgörnj'e till besinnning
 (ordagranti: vaknade). Då frågade han
 sitt tursfolk.

med en del av lättkätan.

Skrevet saknas

Kopia från Dialekt- och folk-
 minnesarkivet, Uppsala.
 Får ej utan tillstånd över-
 lätas, publiceras eller nytt-
 jas kommersiellt.